

Številka: 018-032/2023-11

Datum: 5. 5. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 55. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata, ter Igorja Luzarja in Aleksandra Petrovčiča, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve za izračun stroškov in uteži SPP*«, na podlagi pritožbe vlagatelja IQVIA, farmacevtske in tržne storitve, d.o.o., Dunajska cesta 56, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE, Miklošičeva cesta 24, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 5. 5. 2023

odločila:

1. Pritožbi se ugodi in se razveljavi naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo, številka 430-6/2022-DI/121 z dne 9. 3. 2023.

Naročnik mora o zahtevku za revizijo, če ugotovi, da so izpolnjene procesne predpostavke, odločiti v skladu s prvim odstavkom 28. člena ZPVPJN.

2. Odločitev o stroških vlagatelja, nastalih v pritožbenem postopku, se pridrži za končno odločitev o zahtevku za revizijo.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za nakup, implementacijo in vzdrževanje informacijske rešitve za izračun stroškov in uteži SPP. Obvestilo o naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 20. 1. 2023, pod številko objave JN000301/2023-B01, v Uradnem listu Evropske unije pa dne 23. 1. 2023, pod številko objave 2023/S 016-042609.

Vlagatelj je zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila z vlogo z dne 6. 3. 2023 vložil zahtevek za revizijo, v katerem naročniku očita nejasnost določb navedene dokumentacije. Posledično predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo ugotovi in postopek javnega naročanja razveljavi, oziroma podredno, da naročniku naloži ustrezno prilagoditev določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva. Vlagatelj v zahtevku za revizijo predlaga še, da Državna revizijska komisija izda sklep o zadržanju postopka oddaje javnega naročila.

Naročnik je dne 9. 3. 2023 sprejel in istega dne na portalu eRevizija objavil sklep, s katerim je zahtevek za revizijo zavrgel, ker naj bi ga vlagatelj vložil prepozno in ker naročnik prek Portala javnih naročil naj ne bi bil opozorjen na kršitve, ki mu jih vlagatelj očita v zahtevku za revizijo. V zvezi z zatrjevano nepravočasnostjo zahtevka za revizijo naročnik navaja, da zahtevek ni bil vложен niti v roku iz prve povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN niti v roku iz druge povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN. Res je naročnik zadnje odgovore na vprašanja ponudnikov na Portalu javnih naročil objavil dne 24. 2. 2023, vendar z odgovoroma, objavljenima ob 11.25 in ob 13.06, ki ju vlagatelj izpostavlja v zahtevku za revizijo, navedb v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni niti spremenil niti dopolnil, temveč je določila navedene dokumentacije zgolj potrdil. Zgolj potrjeno je tako bilo, da ponudniki, ki ne bodo prenesli pravic intelektualne lastnine za že izdelane rešitve na naročnika, ne bodo izključeni. Navedeno je namreč že pred objavo odgovorov na Portalu javnih naročil izhajalo iz vsebine vzorca pogodbe, saj se edina določila v zvezi s prenosom pravic intelektualne lastnine ne nanašajo na že obstoječe tržne rešitve (t. i. »off-the-shelf« rešitve), temveč na rešitve oziroma izdelke, ki bodo v okviru pogodbe (še) izdelani posebej za naročnika (gl. 12. člen obrazca ePRO – Ponudba-pogodba). Ker torej naročnik s pojasnili, objavljenimi na Portalu javnih naročil, ni ne spremenil ne dopolnil dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, niti ni odpravil zatrjevanih dvoumnosti navedb v tej dokumentaciji, rok za vložitev zahtevka za revizijo od objave omenjenih pojasnil ni začel teči znova. Ob dejstvu, da se očitki iz zahtevka za revizijo nanašajo (zgolj) na vsebino prvotne objave, ne pa na spremenjeno, dopolnjeno ali pojasnjeno vsebino objave, povabila ali dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali z njimi neposredno povezano navedbo v prvotni objavi, gre zaključiti, da zahtevek za revizijo ni bil vложен v skladu s 25. členom ZPVPJN. Poleg tega na Portalu javnih naročil ni bilo postavljeno nobeno vprašanje oziroma opozorilo v zvezi s kršitvami, ki jih vlagatelj uveljavlja v zahtevku za revizijo. Vprašanj, ki jih v zahtevku za revizijo izpostavlja vlagatelj, namreč ni mogoče razumeti kot očitka o neustreznosti oziroma celo o nezakonitosti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč le kot predlog, ki pa mu naročnik ni dolžan slediti. Pojasnjuje, da iz nobenega dela vprašanj, ki jih v zahtevku za revizijo navaja vlagatelj, ni mogoče razbrati kakršnegakoli očitka, pripombe ali komentarja, ki bi se vsebinsko nanašal na nezakonite pogoje, na nejasnost ali nerazumljivost dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik se zato ne more strinjati z vlagateljem, da je bila dolžnost po tretjem odstavku 16. člena ZPVPJN izpolnjena, in zatrjuje, da ga potencialni ponudniki do poteka roka za postavljanje vprašanj niso opozorili na kršitve, ki jih vlagatelj uveljavlja v zahtevku za revizijo. Še več – po zatrjevanju naročnika vlagatelj celo sam priznava, da je naročnika na pogoje in kršitve opozoril še le po poteku roka za postavljanje vprašanj. Na podlagi vsega navedenega je po mnenju naročnika potrebno zahtevek za revizijo zavreči, posledično pa vlagatelju ni mogoče priznati priglašenih stroškov postopka pravnega varstva.

Vlagatelj je zoper naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo z vlogo z dne 14. 3. 2023 vložil pritožbo. Po zatrjevanju vlagatelja sta v zvezi s presojo pravočasnosti zahtevka za revizijo, ki jo vlagatelj utemeljuje na drugi povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN, relevantni dve vprašanji oziroma dva naročnikova odgovora, objavljena na Portalu javnih naročil: prvi, objavljen dne 24. 2. 2023 ob 11.25, in drugi, objavljen dne 24. 2. 2023 ob 13.06. Vlagatelj (tudi) ob sklicevanju na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-004/2014 navaja, da se za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila šteje tudi

naročnikovo pojasnilo, ki odpravlja dvoumnost navedbe v omenjeni dokumentaciji. Da je v konkretnem primeru v okviru določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vsekakor obstajala dvoumnost, je mogoče zaključiti že na podlagi dejstva, da sta vsebino, ki je bila očitno problematična (tj. možnost sodelovanja ponudnikov, ki bi ponudili »*off-the-shelf*« informacijske rešitve), naslavljali kar dve vprašanji potencialnih ponudnikov. Iz vprašanj, na Portalu javnih naročil objavljenih dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, tako izhaja, da so (različni) potencialni ponudniki dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila interpretirali na način, da v njej vsebovana določila ne omogočajo oddaje ponudbe ponudnikom z obstoječimi »*off-the-shelf*« informacijskimi rešitvami. Naročnik je na navedeni vprašanji odgovoril, da bo sprejel tudi ponudbe komercialnih »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev, in dodal, da se točka 1.3.11. nanaša na izdelke, ki so narejeni posebej za naročnika, ter na spremembe, dopolnitve, konfiguracije in prilagoditve za potrebe postavitve zahtevane rešitve v okolje naročnika. Glede na vsebino vprašanj potencialnih ponudnikov in nanje podanih odgovorov naročnika je tako potrebno ugotoviti, da je pri naročnikovih odgovorih vsekakor šlo za spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v smislu drugega odstavka 67. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), posledično pa je v konkretnem primeru upošteven rok za vložitev zahtevka za revizijo, kot izhaja iz druge povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN. Ker je torej rok za vložitev zahtevka za revizijo začel (znova) teči z objavo naročnikovih odgovorov dne 24. 2. 2023, vlagatelj pa je zahtevek za revizijo vložil dne 6. 3. 2023 (tj. pred rokom za oddajo ponudb), je bil zahtevek za revizijo vложен pravočasno. Dalje vlagatelj zatrjuje, da je naročnikova ocena, da na Portalu javnih naročil ni bilo opozorila na kršitve, zatrjevane v zahtevku za revizijo, zmotna. Naročnikovo razumevanje besedne zveze »*opozoriti na očitano kršitev*« namreč ni skladno s prakso Državne revizijske komisije, ki je v preteklih odločitvah (med drugim v zadevi št. 018-004/2014) pojasnila, da se tudi sama vprašanja oziroma predlogi za spremembo dokumentacije štejejo za opozorila na kršitve veljavne zakonodaje. Glede očitkov, podanih v zahtevku za revizijo v zvezi s kršitvami temeljnih načel javnega naročanja, gre ugotoviti, da so bile te kršitve (tj. kršitve v zvezi z nejasnostjo relevantnih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki so pomenile kršitev omenjenih načel) izpostavljene prek vprašanj, objavljenih na Portalu javnih naročil. V zvezi s kršitvijo, ki jo je naročnik storil s tem, ko določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. osnutka pogodbe in specifikacij) ni uskladjal s svojim nedvoumnim odgovorom o tem, da so zanj sprejemljive tudi ponudbe ponudnikov z obstoječimi »*off-the-shelf*« informacijskimi rešitvami, pa vlagatelj niti ni mogel podati opozorila, saj je do te kršitve prišlo šele po objavi naročnikovih odgovorov na Portalu javnih naročil, ko vlagatelj ni imel več možnosti postavljati vprašanj, predlogov za spremembe ali opozoril (rok za postavljanje vprašanj se je namreč iztekel dne 20. 2. 2023, tj. pred objavo naročnikovih odgovorov). Edina možnost, ki je vlagatelju ostala za uveljavljanje kršitev oziroma za opozorilo na nezakonito ravnanje naročnika, je bila vložitev zahtevka za revizijo. Na podlagi navedenega vlagatelj predlaga, da se pritožbi ugodi, izpodbijani sklep razveljavi, Državna revizijska komisija pa meritorno obravnava in odloči o vlagateljevem zahtevku za revizijo, oziroma podredno, da se pritožbi ugodi, izpodbijani sklep razveljavi, Državna revizijska komisija pa naročniku naloži, da meritorno odloči o zahtevku za revizijo. Vlagatelj zahteva tudi povračilo stroškov, nastalih v pritožbenem postopku.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 17. 3. 2023 odstopil pritožbo skupaj z dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in o predrevizijskem postopku, vključno z zahtevkom za revizijo, v katerem je vlagatelj (med drugim) predlagal izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila.

Državna revizijska komisija je s sklepom, št. 018-032/2023-3 z dne 23. 3. 2023, odločila, da se predlogu vlagatelja za izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila ne ugodi.

Državna revizijska komisija je vlagatelja na podlagi 34. člena ZPVPJN z dopisom, št. 018-032/2023-5 z dne 29. 3. 2023, pozvala, naj ji v roku treh delovnih dni od prejema dopisa posreduje vprašani, dne 24. 2. 2023 objavljeni na Portalu javnih naročil, na kateri se sklicuje v pritožbi in ki sta v angleškem jeziku, v overjenem prevodu v slovenski jezik.

Vlagatelj je Državni revizijski komisiji dne 3. 4. 2023 (pravočasno) posredoval navedeni vprašani v overjenem prevodu v slovenski jezik, dne 5. 4. 2023 pa je Državna revizijska komisija prejela še izvornik overjenih prevodov.

Državna revizijska komisija je na podlagi 11. člena ZPVPJN z dopisom, št. 018-032/2023-9 z dne 5. 4. 2023, navedeni vprašani v overjenem prevodu v slovenski jezik posredovala naročniku v seznanitev in morebitno opredelitev. Naročnik se do vprašanj v overjenem prevodu ni opredelil.

Po pregledu dokumentacije in po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor o tem, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZPVPJN, ko je vlagatelj zahteval za revizijo, vložen zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zavrgel, ker naj bi ga vlagatelj vložil prepozno in ker naročnik prek Portala javnih naročil naj ne bi bil opozorjen na kršitve, ki mu jih vlagatelj očita v zahtevku za revizijo.

Da bi naročnik sprejel zahtevek za revizijo v (vsebinsko) obravnavo, morajo biti, skladno z drugim odstavkom 26. člena ZPVPJN, kumulativno izpolnjeni procesni pogoji iz prvega odstavka 26. člena ZPVPJN. Naročnik zato po prejemu zahtevka za revizijo najprej preveri, ali:

- je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno,
- vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN,
- ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN,
- ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN,
- je dopusten.

Če naročnik ugotovi, da niso izpolnjeni procesni pogoji iz prve, tretje, četrte ali pete alineje prvega odstavka 26. člena ZPVPJN, ga s sklepom zavrže (tretji odstavek 26. člena ZPVPJN).

Eden od procesnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da je ponudnik v postopku javnega naročanja upravičen do pravnega varstva, je torej pravočasna vložitev zahtevka za revizijo. Roki za vložitev zahtevka za revizijo so določeni v 25. členu ZPVPJN. Ker je v predmetnem postopku pravnega varstva zahtevek za revizijo vložen zoper dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, je potrebno upoštevati prvi odstavek navedenega člena, ki določa, da se zahtevek za revizijo, ki se nanaša na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudbe ali razpisno dokumentacijo, vložiti v desetih delovnih dneh od dneva objave obvestila o naročilu ali prejema povabila k oddaji ponudbe. Kadar naročnik spremeni ali dopolni navedbe v objavi, povabilu k oddaji ponudbe ali v razpisni dokumentaciji, se lahko zahtevek za revizijo, ki se nanaša na spremenjeno, dopolnjeno ali pojasnjeno vsebino objave, povabila ali razpisne dokumentacije ali z njim neposredno povezano navedbo v prvotni objavi, povabilu k oddaji ponudbe ali razpisni dokumentaciji, vložiti v desetih delovnih dneh od dneva objave obvestila o dodatnih informacijah, informacijah o nedokončanem postopku ali popravku, če se s tem obvestilom spreminjajo ali dopolnjujejo zahteve ali merila za izbiro najugodnejšega ponudnika.

Iz navedenega izhaja, da se rok desetih delovnih dni za vložitev zahtevka za revizijo ne šteje le od dneva objave obvestila o naročilu ali prejema povabila k predložitvi ponudb, kot to določa prva poved prvega odstavka 25. člena ZPVPJN. Skladno z drugo povedjo prvega odstavka 25. člena ZPVPJN se namreč ta rok, kadar naročnik spremeni ali dopolni navedbe v objavi, povabilu k

oddaji ponudbe ali razpisni dokumentaciji, šteje tudi od objave obvestila o dodatnih informacijah, informacijah o nedokončanem postopku ali popravku, vendar le, če se s tem obvestilom spreminjajo ali dopolnjujejo zahteve ali merila za izbiro najugodnejšega ponudnika.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da je treba pri vprašanju teka roka za vložitev zahtevka za revizijo, če je naročnik spreminjal ali dopolnjeval zahteve ali merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, upoštevati ne samo objave obvestil o dodatnih informacijah, informacijah o nedokončanem postopku ali popravku (6. točka prvega odstavka 52. člena ZJN-3), temveč – kot pravilno izpostavlja vlagatelj – tudi informacije, ki so bile objavljene na Portalu javnih naročil kot naročnikovi odgovori na vprašanja potencialnih ponudnikov. V taki obliki objavljene informacije so namreč po vsebini in namenu enake informacijam, ki so objavljene v obvestilih o dodatnih informacijah ali popravku. Državna revizijska komisija je tako že zavzela stališče, da so tudi te informacije lahko relevantne za ugotovitev pravočasnosti zahtevka za revizijo, vendar le, če je naročnik z njimi spremenil ali dopolnil navedbe v objavi, povabilu k oddaji ponudbe ali razpisni dokumentaciji, ne pa tudi, če je naročnik z njimi svoje navedbe le pojasnil (smiselno prim. odločitve v zadevah št. 018-064/2018, 018-163/2021, 018-098/2022 in 018-009/2023).

Za razmejitev, kdaj posamezna informacija pomeni dopolnitev ali spremembo in kdaj pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pa je ključnega pomena vsebina te informacije in ne njeno poimenovanje. Iz druge povedi drugega odstavka 67. člena ZJN-3 namreč izhaja, da se informacije, ki jih naročnik posreduje potencialnim ponudnikom na Portalu javnih naročil ali prek njega, štejejo za spremembo ali dopolnitev, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila, medtem ko se s pojasnilom zgolj odpravlja dvomnost navedbe v tej dokumentaciji.

Vlagatelj v pritožbi – ob sklicevanju na prakso Državne revizijske komisije – med drugim (po vsebini smiselno) zatrjuje, da začetek teka roka za vložitev zahtevka za revizijo varujejo tudi naročnikova pojasnila, objavljena kot odgovori na vprašanja potencialnih ponudnikov na Portalu javnih naročil, s katerimi se odpravlja dvomnost navedb v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz izpostavljenih pritožbenih navedb izhaja vlagateljevo pravno naziranje, ki temelji na določbah ZPVPJN pred uveljavitvijo novele ZPVPJN-B, na določbah pred uveljavitvijo novele ZPVPJN-B pa je utemeljena tudi praksa Državne revizijske komisije, na katero se v tej zvezi sklicuje vlagatelj (tj. odločitev v zadevi št. 018-004/2014). Zgolj zmotno pravno naziranje vlagatelja o tem, da začetek teka roka za vložitev zahtevka za revizijo varujejo tudi naročnikova pojasnila, pa samo po sebi še ne pomeni, da je vlagateljeva pritožba neutemeljena. (Ne)utemeljenost vlagateljeve pritožbe je namreč odvisna od tega, ali je vlagatelj v pritožbi navedel pravno odločilna dejstva (in dokaze zanje) ali ne. Katera pravno odločilna dejstva mora vlagatelj navesti (in dokazati), da bo pritožba utemeljena, je odvisno od prava, ki ga je potrebno v konkretnem primeru uporabiti, odločitev o tem, katero pravo je potrebno uporabiti, pa je odločitev o pravnem vprašanju, ki je v domeni Državne revizijske komisije (in ne vlagatelja).

Četudi torej ni mogoče pritrditi pritožbeni navedbi, da naročnikovo pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila varuje rok za vložitev zahtevka za revizijo, pa velja v tej zvezi vendarle pojasniti, da lahko vlagatelj – v skladu z drugo povedjo prvega odstavka 25. člena ZPVPJN – v zahtevanem roku vloži zahtevek za revizijo (tudi) zoper tisto vsebino navedene dokumentacije, ki jo je naročnik zgolj pojasnil, vendar le pod pogojem, da je naročnik navedbe v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila spremenil ali dopolnil (gl. tudi odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-064/2018, 018-094/2018, 018-210/2018 in 018-098/2022).

V obravnavanem primeru vlagatelj v pritožbi zatrjuje, da je zahtevek za revizijo, vložen dne 6. 3. 2023, pravočasen na podlagi druge povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN. Po zatrjevanju vlagatelja je namreč naročnik z odgovoroma na vprašanji, objavljenima na Portalu javnih naročil dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, zgolj navidezno odpravil dvoumnosti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, dejansko pa je te le še povečal, oziroma je z omenjenima odgovoroma, objavljenima dne 24. 2. 2023, spremenil določbe navedene dokumentacije, zato je od izpostavljenega dne rok za vložitev zahtevka za revizijo začel teči znova.

Iz pritožbenih navedb izhaja stališče vlagatelja, da je naročnik z odgovoroma na vprašanji, objavljenima na Portalu javnih naročil dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, v določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila posegel na način, da je potrebno v konkretnem primeru – v skladu z drugo povedjo prvega odstavka 25. člena ZPVPJN – rok za vložitev zahtevka za revizijo šteti od dne 24. 2. 2023. Državna revizijska komisija je zato v zvezi s presojo pravočasnosti zahtevka za revizijo v nadaljevanju ugotavljala, ali je naročnik z izpostavljenima odgovoroma (v delu zahtev ali meril) bodisi spremenil bodisi dopolnil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda na Portal javnih naročil pritruje vlagatelju, da sta bili dne 24. 2. 2023 (na omenjenem portalu) objavljeni naslednji vprašanji in odgovora naročnika:

VPRAŠANJE (v overjenem prevodu v slovenski jezik), objavljeno ob 11.25

»C.8. Če ima ponudnik že na trgu rešitev, ki izpolnjuje zahteve naročnika, ali bo ponudnik izključen, ker ne bodo prenesli naše intelektualne lastnine na naročnika?

Če ne, ali lahko potem posodobite vsebino v poglavju 1.3.11. Lastništvo in avtorske pravice v dokumentu Specifikacije, kot sledi:

Ponudnik izjavlja, da je pripravljen objaviti izvorno kodo za predlagano rešitev, ki je opisana v tej ponudbi in je predmet dobave, s posebno pogodbo o notarski hrambi, o kateri se bosta stranki dogovorili. Ponudnik izjavlja, da bo v času veljavnosti pogodbe v celoti izpolnjeval zahteve glede vzdrževanja in podpore, kot so opisane v tehničnih specifikacijah in v njegovi ponudbi. Ponudnik tudi izjavlja, da bo izvorna koda objavljena le, če ponudnik v času veljavnosti pogodbe ne bo mogel zagotoviti zgoraj navedenih zahtev zaradi lastnega stečaja ali ker bi prenehal delovati na zadevnem trgu.«

ODGOVOR

»Ad C.8. Ne, ponudnik ne bo izključen. Točka 1.3.11. se nanaša na izdelke, ki so narejeni posebej za naročnika ter na spremembe, dopolnitve, konfiguracije, prilagoditve za potrebe postavitve rešitve v okolje naročnika. Zato menimo, da predlagana dopolnitev točke 1.3.11 ni potrebna.«

VPRAŠANJE (v overjenem prevodu v slovenski jezik), objavljeno ob 13.06

»6. Stran 11, odstavek 2, točka 1.3.11. Lastništvo in avtorske pravice, se glasi: »Ponudnikov izdelki, kot so opredeljeni v točki 2, konfiguracije, prilagoditve, poročila, integracije in programske skripte na testnem in produkcijskem sistemu postanejo last naročnika. Ponudnik jih lahko uporabi v nadaljnjih projektih pri razvoju rešitev za druge naročnike, če se s tem strinja naročnik.«

Ali bo spoštovani naročnik sprejel ponudbo s komercialno serijsko rešitvijo (COTS) z večno in neprenosljivo licenco brez dostave izvorne kode in pravic intelektualne lastnine za programska orodja, ki jih je podjetje, ki se je prijavilo na ta razpis, že razvilo?«

ODGOVOR

»Ad 6. Da. Točka 1.3.11 se nanaša na izdelke, ki so narejeni posebej za naročnika ter na spremembe, dopolnitve, konfiguracije, prilagoditve za potrebe postavitve rešitve v okolje naročnika.«

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da se obe citirani objavi z dne 24. 2. 2023 nanašata na vprašnji, ali je v konkretnem postopku za naročnika sprejemljiva (tudi) že obstoječa komercialna *»off-the-shelf«* informacijska rešitev (tj. *»commercial off-the-shelf solution«* oziroma *»COTS«*), ki izpolnjuje zahteve naročnika, in kakšen je v tem primeru obseg pravic intelektualne lastnine, ki se prenašajo na naročnika. Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da so z navedenima vprašanjema povezane tudi kršitve, ki jih vlagatelj v zahtevku za revizijo očita naročniku. Vlagatelj namreč v zahtevku za revizijo zatrjuje, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni bila jasna glede vprašanja, ali je v konkretnem postopku dopustno ponuditi že obstoječo (*»off-the-shelf«*) informacijsko rešitev, ki ne bo (na novo) razvita posebej za naročnika. Poleg tega je naročnik, po zatrjevanju vlagatelja, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da se nanj prenese celoten obseg pravic intelektualne lastnine. To pa v primeru *»off-the-shelf«* informacijske rešitve ni mogoče, zatrjuje vlagatelj, saj slednjo na podlagi podeljenih licenc že uporabljajo drugi uporabniki. Ko je torej naročnik (v okviru odgovorov na vprašanja potencialnih ponudnikov) na Portalu javnih naročil navedel, da ponudniki, ki že razpolagajo z obstoječo tržno rešitvijo, skladno z zahtevami naročnika, in ki pravic intelektualne lastnine ne bodo prenesli na naročnika, ne bodo izključeni iz postopka oddaje javnega naročila, je – po zatrjevanju vlagatelja – bistveno spremenil pogoje javnega naročila. Vendar naročnik v nadaljevanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v delu specifikacij in osnutka pogodbe) ni uskladal z navedenima odgovoroma. Posledično dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila, tako vlagatelj, vsebuje medsebojno nasprotujoča si določila, kar med ponudniki povzroča negotovost zaradi nejasnosti in krši načelo transparentnosti javnega naročanja.

Da bi bilo mogoče ugotoviti, ali je naročnik z izpostavljenima odgovoroma v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila res posegel na način, kot to v zahtevku za revizijo in dalje v pritožbi zatrjuje vlagatelj, je potrebno najprej ugotoviti, kaj je navedena dokumentacija v zvezi s predmetom javnega naročila in obsegom prenosa pravic intelektualne lastnine določala pred objavo obravnavanih odgovorov na Portalu javnih naročil.

Pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (pred objavo naročnikovih odgovorov) pokaže, da je naročnik v poglavje z naslovom *»SPECIFIKACIJE«* umestil točko *»A. NATANČEN OPIS PREDMETA IN TEHNIČNE SPECIFIKACIJE«*, kjer je v četrtem odstavku podtočke *»OPIS SITUACIJE«* zapisal:

»S tem javnim naročilom vabimo proizvajalce teh informacijskih rešitev, da svojo rešitev prilagodijo potrebam naročnika tako, da bo vsebovala vse funkcionalnosti, ki so navedene v javnem naročilu, in da bo delovala na informacijski infrastrukturi naročnika.«

Dalje je naročnik v poglavju z naslovom *»SPECIFIKACIJE«*, v okviru točke *»A. NATANČEN OPIS PREDMETA IN TEHNIČNE SPECIFIKACIJE«*, v podtočki *»2. Implementacija informacijske rešitve SPP v okolje naročnika«* navedel:

*»2.2. Prilagoditev informacijske rešitve SPP v razvojnem okolju ponudnika
Ponudnik mora v svojem razvojnem okolju razviti oz. prilagoditi svojo rešitev zahtevam naročnika./.../«*

Glede na citirano zahtevo, da mora ponudnik v svojem razvojnem okolju razviti (tj. šele na novo ustvariti) oziroma da mora svojo rešitev prilagoditi zahtevam naročnika (tj. svojo že obstoječo rešitev predelati tako, da bo izpolnjevala zahteve naročnika), bi šlo sklepati, da so za naročnika sprejemljive tako rešitve, ki bodo v skladu z njegovimi zahtevami (na novo) šele razvite, kot tudi že obstoječe (*»off-the-shelf«*) rešitve, ki izpolnjujejo zahteve naročnika. Podlago za zaključek, da so *»off-the-shelf«* informacijske rešitve, ki izpolnjujejo predpisane zahteve, za naročnika sprejemljive, daje po oceni Državne revizijske komisije tudi citirano povabilo proizvajalcem, naj svojo rešitev (zgolj) prilagodijo zahtevam naročnika (in ne, naj jo na novo razvijejo).

Po drugi strani pa je naročnik v vzorcu pogodbe o izvedbi javnega naročila, kot to utemeljeno izpostavlja vlagatelj, priznava pa tudi naročnik sam, pravice intelektualne lastnine uredil le za primere, ko bo zahtevana informacijska rešitev posebej za naročnika šele razvita. Tako je naročnik v 12. členu vzorca pogodbe z naslovom *»Pogodba za nakup, implementacijo in vzdrževanje informacijske rešitve za izračun stroškov in uteži SPP«* določil:

»12. člen

PRAVICE INTELEKTUALNE LASTNINE

1) Pogodbeni stranki dajeta druga drugi samo tiste licence in pravice, ki so posebej navedene v specifikacijah in ji ne zagotavlja nikakršnih drugih licenc ali pravic (vključno z licencami ali pravicami iz patentov).

2) Če izvajalec v okviru izvajanja te pogodbe samostojno v celoti ustvari avtorsko delo, pripada naročniku neizključna in prenosljiva pravica uporabe tega dela. Izvajalec je ob predaji avtorskega dela dolžan naročniku izročiti celotno izvedbeno in uporabniško dokumentacijo ter izvorno kodo.

3) Če je avtorsko delo ustvarjeno s sodelovanjem naročnika in izvajalca, pripada naročniku izključna in prenosljiva pravica uporabe tega dela, naročnik pa lahko izvajalcu dovoli, da tak produkt delno ali v celoti trži, če s tem niso prizadete njegove pravice. V takem primeru se medsebojne pravice in obveznosti glede skupnih produktov uredijo z aneksom k tej pogodbi ali s posebno pogodbo.«.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda 12. člena vzorca pogodbe ugotavlja, da (splošno) določilo prvega odstavka navedenega člena ne daje odgovora na vprašanje, katere so tiste licence in pravice, ki se prenašajo med pogodbenima strankama, posledično pa tudi ne daje odgovora na vprašanje, ali lahko prenos pravic v zahtevanem obsegu zagotovijo (tudi) ponudniki *»off-the-shelf«* informacijskih rešitev, ki so licence za uporabo teh rešitev že podelili tudi drugim uporabnikom. (Splošno) določilo prvega odstavka 12. člena vzorca pogodbe tako zgolj napotuje na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v delu specifikacij predmeta javnega naročila, kjer pa je v točki *»1.3.11. Lastništvo in avtorske pravice«* med drugim določeno, da t. i. *»Izdelki ponudnika, opredeljeni v točki 2 [...]«* teh specifikacij, postanejo last naročnika.

V omenjeni točki 2 specifikacij, ki ima naslov *»Implementacija informacijske rešitve SPP v okolje naročnika«*, je naročnik opredelil aktivnosti, ki jih mora izvesti (izbrani) ponudnik, in določil t. i. *»izdelke«*, ki morajo biti izdelani v okviru teh aktivnosti. Med omenjene *»izdelke«* je naročnik uvrstil npr.: projekt za izvedbo, ki vsebuje natančno tehnično arhitekturo informacijske rešitve SPP in tehnična navodila, predstavitev delovanja informacijske rešitve SPP na testnih podatkih, izvedeno usposabljanje za ključne kadre naročnika, navodilo za uporabo informacijske rešitve SPP, navodila za vzpostavitev produkcijskega okolja, nameščena in konfigurirana informacijska rešitev SPP v produkcijskem okolju, vzpostavljeno zaščitno kopiranje podatkov, vzpostavljen nadzor nad delovanjem. Ker navedeni *»izdelki«* v skladu s točko *»1.3.11. Lastništvo in avtorske pravice«* postanejo last naročnika, kar pomeni, da naročnik pridobi popolno pravno oblast nad

njimi, se ne zdi verjetno, da bi se prvi odstavek 12. člena vzorca pogodbe nanašal na že obstoječe »*off-the-shelf*« informacijske rešitve. Te rešitve so namreč praviloma že omejene s pravicami drugih uporabnikov, zato prenos v last (s tem pa v popolno pravno oblast) naročnika načeloma ni mogoč. Da se prvi odstavek 12. člena vzorca pogodbe ne nanaša na že obstoječe »*off-the-shelf*« informacijske rešitve, sicer v sklepu o zavrženju zahtevka za revizijo potrjuje tudi naročnik sam, ko navaja, da se edina določila v zvezi s prenosom pravic intelektualne lastnine – tj. 12. člen vzorca pogodbe – ne nanašajo na že obstoječe tržne rešitve, pač pa določajo prenos pravic intelektualne lastnine samo za primere rešitve, ki bi jo izbrani ponudnik (še) izdelal posebej za naročnika. Ob upoštevanju navedenega gre tako zaključiti, da se prvi odstavek 12. člena vzorca pogodbe nanaša izključno na primere, ko bo zahtevana informacijska rešitev posebej za naročnika šele razvita.

Kot jasno izhaja iz dikcije »*Če izvajalec v okviru izvajanja te pogodbe samostojno v celoti ustvari avtorsko delo [...]» v povezavi z dikcijo »Če je avtorsko delo ustvarjeno s sodelovanjem naročnika in izvajalca [...]*«, se tudi citirana drugi in tretji odstavek 12. člena vzorca pogodbe nanašata izključno na primere, ko bo na podlagi v tem postopku sklenjene pogodbe o izvedbi javnega naročila zahtevana informacijska rešitev, tj. avtorsko delo, (bodisi s sodelovanjem bodisi brez sodelovanja naročnika) šele razvita, ne pa tudi na primere, ko je takšna rešitev, tj. avtorsko delo, že bila razvita in jo je potrebno v tem postopku zgolj predelati oziroma jo prilagoditi zahtevam naročnika.

Da 12. člen vzorca pogodbe pravice intelektualne lastnine ureja zgolj za primere, ko bo zahtevana informacijska rešitev posebej za naročnika na novo šele razvita, ne pa tudi za primere že obstoječih »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev, v sklepu o zavrženju zahtevka za revizijo, kot že pojasnjeno, priznava tudi naročnik sam, ko navaja, da se edina določila v zvezi s prenosom pravic intelektualne lastnine (tj. 12. člen vzorca pogodbe) ne nanašajo na že obstoječe tržne rešitve, pač pa določajo prenos pravic intelektualne lastnine samo za primere rešitve, ki bi jo izbrani ponudnik (še) izdelal posebej za naročnika. Navedeno je po mnenju naročnika tudi dokaz, da že iz same vsebine vzorca pogodbe (tj. iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) izhaja, da ponudniki, ki pravic intelektualne lastnine v zvezi z že obstoječimi (»*off-the-shelf*«) informacijskimi rešitvami ne bodo prenesli na naročnika, ne bodo izključeni iz postopka javnega naročanja. Državna revizijska komisija se z izpostavljenimi navedbami naročnika ne more strinjati. Dejstvo, da naročnik prenosa pravic intelektualne lastnine za primere »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev ni uredil, samo po sebi še ne pomeni, da so za naročnika sprejemljive (tudi) »*off-the-shelf*« rešitve. Nasprotno, dejstvo, da je naročnik prenos pravic intelektualne lastnine uredil za primere na novo razvitih informacijskih rešitev, ni pa ga uredil za primere »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev, bi kvečjemu nakazovalo na zaključek, da so za naročnika sprejemljive (zgolj) na novo razvite rešitve, (izključno) v zvezi s katerimi je zato tudi uredil prenos pravic intelektualne lastnine.

Ob upoštevanju navedenega gre tako ugotoviti, da so posamezne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila omogočale zaključek, da je predmet javnega naročila (zgolj) informacijska rešitev, ki bo posebej za naročnika na novo šele razvita, spet druge pa so nakazovale na sklep, da so za naročnika sprejemljive (tudi) »*off-the-shelf*« informacijske rešitve, ki jih že uporabljajo drugi uporabniki. Nobena od določb, ki so dajale podlago za zaključek o dopustnosti »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev, pa ni vsebovala izrecnega določila o tem, da so ponudbe »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev dopustne ali da ponudnik, ki bo ponudil »*off-the-shelf*« informacijsko rešitev, iz postopka ne bo izključen, prav tako pa nobena od določb, ki so dajale podlago za nasproten zaključek, ni vsebovala izrecnega določila o tem, da bo ponudnik, ki bo ponudil »*off-the-shelf*« informacijsko rešitev, iz postopka izključen. Poleg tega je Državna revizijska komisija, kot že pojasnjeno, ugotovila tudi, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pravice intelektualne lastnine urejala le za primere informacijskih rešitev, ki bodo na novo

šele razvite, medtem ko določb v zvezi s pravicami intelektualne lastnine, ki bi bile kakorkoli relevantne za primere že obstoječih »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev, ni vsebovala.

Ko je torej naročnik dne 24. 2. 2023 ob 11.25 na Portalu javnih naročil objavil odgovor, iz katerega je izhajalo, da ponudnik, ki bo ponudil že obstoječo »*off-the-shelf*« informacijsko rešitev in pravic intelektualne lastnine ne bo prenesel na naročnika, ne bo izključen, zato ni le potrjeval že obstoječe vsebine dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot to zatrjuje naročnik, pač pa je z navedenim odgovorom odpravljal dvoumnosti navedb v tej dokumentaciji na način, da je določbe te dokumentacije (tudi v delu zahtev) dopolnil. Še dodatno je naročnik določbe te dokumentacije dopolnil, ko je pritrdilno odgovoril na vprašanje, ali bo »*.../sprejel ponudbo s komercialno serijsko rešitvijo (COTS) z večno in neprenosljivo licenco brez dostave izvirne kode in pravic intelektualne lastnine za programska orodja, ki jih je podjetje, ki se je prijavilo na ta razpis, že razvilo*« (gl. vprašanje in odgovor naročnika, na Portalu javnih naročil objavljena dne 24. 2. 2023 ob 13.06). Z navedenim odgovorom, objavljenim dne 24. 2. ob 13.06, je namreč naročnik potencialnim ponudnikom (v primerjavi s predhodno objavljenim odgovorom z istega dne ob 11.25) v delu pravic intelektualne lastnine podal še dodatne (tj. nove) informacije, s katerimi je dopolnil določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik z odgovoroma, na Portalu javnih naročil objavljenima dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, v zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila posegel na način, ki vpliva na zaščito začetka teka roka za vložitev zahtevka za revizijo. To pa pomeni, da ima vlagatelj prav, ko zatrjuje, da je zahtevek za revizijo, vložen dne 6. 3. 2023, (glede na določila druge povedi prvega odstavka 25. člena ZPVPJN) pravočasen.

Posledično Državna revizijska komisija – ob upoštevanju vsega navedenega – ugotavlja, da je naročnik ravnal v nasprotju s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, ko je vlagatelj zahtevek za revizijo zaradi nepravočasnosti zavrgel.

Ker torej naročnikova odgovora, na Portalu javnih naročil objavljena dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, že v obravnavanem delu dajeta podlago za zaključek o pravočasnosti vlagateljevega zahtevka za revizijo, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala preostalega dela navedenih odgovorov. (Tudi) ta del navedenih odgovorov in z njim povezane pritožbene navedbe so bili namreč usmerjeni v utemeljevanje pravočasnosti zahtevka za revizijo, zato obravnava navedenih odgovorov v preostalem delu ne bi več mogla vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije.

Ob navedenem pa je potrebno izpostaviti, da naročnik zahtevek za revizijo ni zavrgel zgolj zato, ker ta naj ne bi bil vložen pravočasno, pač pa tudi zato, ker na Portalu javnih naročil naj ne bi bilo postavljeno nobeno vprašanje oziroma opozorilo v zvezi s kršitvami, ki jih vlagatelj uveljavlja v zahtevku za revizijo.

Skladno s tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek Portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Šteje se, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek Portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v postopku javnega naročanja na Portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki oddajo prijave ali ponudbe.

Pregled vprašanj, na Portalu javnih naročil objavljenih dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06, pokaže, da potencialni ponudnik, ki ju je zastavil, na podlagi določb dokumentacije v zvezi z

oddajo javnega naročila ni mogel nedvoumno ugotoviti, ali so za naročnika sprejemljive že obstoječe »*off-the-shelf*« informacijske rešitve, posledično pa tudi ni mogel nedvoumno ugotoviti, ali bo naročnik izključil ponudnika, ki bo takšno rešitev ponudil. Iz vsebine navedenih vprašanj tako izhaja, da z vidika potencialnega ponudnika, ki je vprašanji zastavil, dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v izpostavljenem delu ni bila jasna. Nobenega dvoma ni zato, da je bil naročnik prek Portala javnih naročil opozorjen na nejasnost dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede izpostavljenih vprašanj.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je bila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pred objavo navedenih odgovorov naročnika nejasna glede vprašanja, ali so za naročnika v obravnavanem postopku sprejemljive (tudi) obstoječe »*off-the-shelf*« informacijske rešitve. Z odgovoroma, dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06 objavljenima na Portalu javnih naročil, je naročnik, po (smiselnem) zatrjevanju vlagatelja, nejasnost dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila odpravil le na videz, dejansko pa je z njima v navedeni dokumentaciji povzročil nove nejasnosti. (Sicer nedvoumna) odgovora naročnika o sprejemljivosti »*off-the-shelf*« informacijskih rešitev naj bi namreč nasprotovala vsebini dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v preostalem delu (zlasti v delu specifikacij in osnutka pogodbe), te vsebine pa naročnik v nadaljevanju naj ne bi uskladal z izpostavljenima odgovoroma.

S povzetimi revizijskimi navedbami vlagatelj očita naročniku, da z izpostavljenima odgovoroma nejasnosti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni odpravil, temveč da je z njima v tej dokumentaciji povzročil zgolj nove nejasnosti. Do kršitve, ki jo v zahtevku za revizijo med drugim zatrjuje vlagatelj (tj. povzročitev novih nejasnosti v navedeni dokumentaciji), naj bi torej prišlo z odgovoroma naročnika, ki sta bila na Portalu javnih naročil objavljena dne 24. 2. 2023 ob 11.25 in ob 13.06.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda na Portal javnih naročil pritrjuje pritožbeni navedbi vlagatelja, da se je rok za postavljanje ponudnikovih vprašanj iztekel dne 20. 2. 2023. To pomeni, da se je rok za postavljanje ponudnikovih vprašanj iztekel pred 24. 2. 2023, ko je naročnik z odgovoroma, na Portalu javnih naročil objavljenima ob 11.25 in ob 13.06, dopolnil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in s tem – po zatrjevanju vlagatelja – povzročil nove nejasnosti v navedeni dokumentaciji. Ker je do domnevnih nejasnosti prišlo po poteku roka za postavljanje vprašanj, ko potencialni ponudniki naročniku niso mogli več zastavljati vprašanj in ga tudi niso mogli opozoriti na domnevne kršitve, pa mora vlagatelj – glede na navedene okoliščine konkretnega primera – imeti možnost, da zoper dopolnjene določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila uveljavlja pravno varstvo brez omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN (smiselno prim. npr. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-117/2021). Zavzeti nasprotno stališče bi namreč pomenilo, da bi bila vlagatelju možnost uveljavljanja pravnega varstva odvzeta na podlagi okoliščin, na katere sam ni mogel vplivati.

Posledično Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik ravnal v nasprotju s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, ko je vlagatelj zahtevku za revizijo zavrgel zaradi obstoja omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da naročnik ni ravnal v skladu s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, ko je vlagatelj zahtevku za revizijo (iz razloga nepravočasnosti in iz razloga obstoja omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN) zavrgel. Državna revizijska komisija je zato pritožbi skladno s prvim odstavkom 55. člena ZPVPJN ugodila in razveljavila naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo, številka 430-6/2022-DI/121 z dne 9. 3. 2023.

Državna revizijska komisija kljub (primarnemu) predlogu vlagatelja, naj zahtevek za revizijo sama sprejme v obravnavo, tega (skladno s podrednim predlogom vlagatelja) vrača v odločanje naročniku z napotkom, da mora o zahtevku za revizijo, če ugotovi, da so izpolnjene procesne predpostavke, odločiti v skladu s prvim odstavkom 28. člena ZPVPJN. Naročnik ima namreč pravico in dolžnost, da po ugotovitvi obstoja vseh procesnih predpostavk o zahtevku za revizijo najprej meritorno odloči sam.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v pritožbi uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v pritožbenem postopku.

Državna revizijska komisija je na podlagi 75. člena ZPVPJN v povezavi s tretjim odstavkom 165. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.) odločitev o stroških vlagatelja, nastalih v pritožbenem postopku, pridržala za končno odločitev o zahtevku za revizijo.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju – po pooblaščenju,
- naročniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.